

Ворожіння

Зеров Микола Костянтинович

Різдвяна тиша повагом зійшла
На місто пообіднє присмеркове.
На білий іній, на вбрання святкове
Заноситься рідка холодна мла.

Мов більма з помережаного скла,
Вітрини дивляться в лице зимове,
І з гомоном розтріпаної мови
Чужа веселість мимо нас пройшла.

Та багатьом уже немає свята.
Колись весела і червона дата
Як чорна цифірь нині промайне —

І лиш нудьгу всередині сколише,
І скаже місяцеві стріть мене
Примарою холодного безгрішшя.

29.01.1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/vorozhinnia